

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.15. Viri Sancti in Magna Britannia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. fulam Barfam se recipiens multis adhuc
 A.C. 566. annis superstes plurimorum Monachorum
 Cœnobium rexit.

§. XV.

Viri Sancti in Magna Britannia.

Boll. 29.
Jan. to. 2.
p. 952.
Act. SS. to.
1. p. 138.

Specil. to. 9.
præf. bibl.
PP. to. 5.
p. 477.

Sanctus Gildas cognomento Sapiens a-
 lius S. Heltutii Discipulus anno circi-
 ter 484. Britannoduni in Scotia natus,
 Presbyter Verbum Dei prædicavit in
 Provincia Septentrionali Magnæ Britan-
 niæ, & deinde in Hybernia, quo Fidei &
 Disciplinæ puritatem reduxit. Tandem
 in Galliam delatus, in ora Meridionali
 Britannæ minoris Sede electa prope Ve-
 netiam, Monasterium Busiense, quod ho-
 dieque ab ejus nomine dicitur, ædifica-
 vit, ibique anno 565. diem clausit. De
 S. Gilda supersunt nobis aliquot Cano-
 nes ad Disciplinam pertinentes, & Ser-
 mones duo de Magnæ Britannæ occasu.
 In primo Sermone deflet calamitatem
 Patriæ suæ Anglo-Saxonum Victorum
 jugum subeuntis, quod ipsius ætate con-
 tigerat. Hujus Ruinæ causam Gentis
 suæ corruptissimos mores fuisse dicit.
 Oratione ad quinque Principes Constan-
 tinum, Aurelium, Conanum, Vortipor-
 rem, Cuneglam & Maglocunum, qui
 tunc Britannia imperabant, speciatim
 directa, singulis sua vitia exprobrat, &
 ad Pœnitentiam excitat, ea animi libertate
 &

& dictionis vehementia, quam Lectores merito obstupescant. Sermo secundus Exhortatoria Oratio est ad Clericos Magnæ Britanniae eodem vigore plenissima. Eos ignorantiae, teporis, avaritiae, imo & Simoniae, arguit.

Sæculum VI.
A. C. 566.

S. Gildas dulci amicitiae vinculo jungatur S. Birgittæ Virgini & Abbatissæ inter Sanctas in Hybernia Fœminas celebratissimæ. Ea fundavit plura Monasteria & præprimis Kildariense septem milliariis Dublinio distitum, quod sequente tempore Sedes Episcopalis evasit. Plurima ab ea edita Miracula narrantur, atque ipsa anno 523. mortem oppetiisse creditur. Ecclesia memoriam ejus prima Febr. colit.

Boll. I. Febr.
to. 3. p. 99.
p. 114. n. 94.

Mart. Rom.
1. Febr.

Illa quoque tempestate S. Columba seu Columbanus Senex Presbyter & Abbas in vivis degebat. Is, cum Justinus II. Imperium auspicaretur, ex Hybernia in Magnam Britanniam trajecerat, Fidem prædicaturus Pictis Septentrionalibus, quos a Pictis ad meridiem habitantibus horrida montium juga dividebant. Picti vero Meridionales diu ante Fidei lucem acceperant prædicante S. Ninia ex Britonum Gente Episcopo, postquam ipse veræ Fidei Dogmata Romæ hausisset. Obiit anno 432. Ovitherni in Scotia, ubi Sedem Episcopalem fixerat. Ecclesia Memoriam ejus 16. Sept. colit. S. Columba,

Beda III.
hist. c. 4. &
5. c. 10.

Mart. Rom.
16. Sept.

Sæculum VI. lumba, priusquam in Britanniam fuisset
A.C. 566. delatus, celebre Monasterium Derma-
 cense fundaverat, & post transitum alte-
 rius Monasterii priore illustrioris in exi-
 gua Insula, quam Hyam seu Huam dice-
 bant, Hyberniæ ad Septentrionem, &
 Scotiæ ad Occidentem posita, Auctor
 extitit. Ex his Monasteriis plura alia in
 Hybernia & Britannia nata sunt, quorum
 omnium Princeps ac Caput Monaste-
 rium Hyanum seu illius Gentis vernacu-
 la *Ycolmkil* semper fuit, istud regebat
 Presbyter & Abbas, cui tota Provincia
 atque rarissimo exemplo ipsi etiam Epis-
 copi suberant; id nempe S. Columbæ
 Fundatoris sui, qui non Episcopus sed
 simplex Sacerdos fuerat, honori dabant.
 Ipsi Successores abstinentia singulari
 exacta Regulæ observantia & ferventi in
 Deum charitate claruerunt. Verum in
 re una a cœteris Ecclesiis discrepabant,
 scilicet in Celebratione Paschatis, cum
 enim a reliquis Mundi partibus tantum
 distarent, nemo ad eos Conciliorum hac
vit. n. 16. to. 1 super causa Decreta detulerat. (*) S. Co-
Act. Ben. lumba, ex quo in Britanniam navigave-
p. 364. rat, annos 34. exegit obiitque anno 598.
 Die

(*) Forte etiam alia subfuit causa. Qua de
 re Lector ex iis, quæ secuturis annis occurrent,
 judicabit.

Die Lunæ nona Junii, qua Ecclesia ejus Sæculum VI.
A. C. 566.
Memoriam honorat.

§. XVI.

*Martyr. 9.
Jun.*

S. Radegundis Initia.

Patres secundi Concilii Turonensis ad vit. per For-
tum. Act. SS.
Ben. p. 319.
tom. I.
S. Radegundem Epistolam dederunt, estque operæ pretium, ut, qua occasione id factum, enarremus. Radegundis Bertharii Regis Thuringorum filia adhuc puellula in bello a Francis capta ita decernente fortuna in potestatem Clotarii Regis tradita est, qui pro conditione Regiæ stirpis educatam, ubi ad nubilem ætatem pervenit, Conjugem accepit. Jam ex eo tempore Radegundem eximiæ virtutes commendabant, munificentia in pauperes, oratio assidua, longa jejunia.

Tota Quadragesima occulto cilicio sub Greg. III.
hist. c. 7.
pretiosissimis vestibus induebatur. Solebat Rex dicere, Monialem se non Reginam duxisse, & sæpe cum ea jurgari, quod devotula videri vellet. Accidit, ut Rege jubente Radegundis frater innocens interficeretur; ipsa arrepta occasione dimitti rogans Clotario consentiente Noviodunum concessit, a S. Medardi manibus habitum Monasticum acceptura. S. Præsule recusante, quod esset Matrimonio alligata, & repugnantibus Regni Magnatibus, se ipsam habitu sancto induit, & S. Medardum urgere non desit,